

vangst ten Hove, van uitnoodigingen bij plechtige gelegenheden. behoeve ik niet te gewagen; eeniglijk moet ik uit achting voor hem, aan wien onze maatschappij zooveel is verschuldigd, Ul. zeggen, dat op den 7^{den} Novbr. 1823 de nagedachtenis van wijlen ons medelid J. H. VAN SWINDEN, in de maatschappij Felix Meritis is gevierd door den Heer D. J. VAN LENNEP, sints de eerste oprigting lid van het Instituut, en den Heer H. H. KLYN, dien wij ons verheugen ook thans als medelid te mogen begroeten, en de tegenwoordigheid eener kommissie uit het bestuur van het Instituut daarbij is verzocht geworden. Hoezeer uw voorzitter zich niet konde vertoonen in een genootschap, van welks lidmaatschap hij om zijne godsdienstige begrippen wordt uitgesloten, heeft hij de noodige zorg gedragen, dat het Instituut aldaar behoorlijk is vertegenwoordigd geworden.

De vermelding dezer treurplegtigheid op een onzer, hoezeer in reeds gevorderde jaren, evenwel der wetenschap, dezer instelling, en allen die hem gekend hebben, te vroeg afgestorven geleerden, brengt mij, gelijk Ul. allen, voor den geest de treffende verliezen, die wij in het afgelopen jaar hebben moeten lijden. Grievend zijn die verliezen, en Gijl. zult kunnen nagaan wat ik bijzonder daarbij moet gevoelen, wanneer ik geroepen ben uit den kleinen kring van vier vrienden, met welken ik nu dertig jaren geleden mijne akademische studien meer bijzonder heb beoefend, den dood te vermelden van twee die tot deze koninklijke instelling, in verschillende betrekkingen hebben behoord, beiden in den loop van dit Instituutsjaar overleden.

De eerste Klasse verloor in het afgelopen jaar de Heeren MINCKELERS en A. BLANKEN JANSZ. De eerstgenoemde was ook buiten dit Instituut lid der Koninklijke Akademie der wetenschappen en letterkunde te Brusel: verschillendheid van onderwerp onzer studien, afstand van woonplaats, gebrek aan betrekkingen hebben het mij onmogelijk gemaakt eenige bijzonderheden omtrent dit ons medelid optesporen, of te ontwaren

waar-

waardoor hij zich bij de wetenschappen verdienstelijk en dezer dubbele onderscheiding waardig gemaakt heeft. BLANKEN was een man, door zijne verdiensten als waterbouwkundige vermaard, die niet alleen als lid der eerste Klasse der maatschappij luister bijzette en door zijne werkzaamheden hare verrigtingen ondersteunde, maar die ook naar buiten werkte en den lande groote en gewigtige diensten bewees. Door den roem van zijnen broeder, ons geacht medelid J. BLANKEN, dien wij nog lange hopen in ons midden te zien, als overschaduw, was A. BLANKEN zeker minder bekend dan hij zulks verdiende, doch alle die hem van nabij hebben gezien wisten hem op zijne waarde te schatten. Ook hij ondervond, hetgeen te meermalen gebeurt, dat iemand, die den luister van een naam of geslacht had kunnen uitmaken, door de grootheid van eenen ander op den achtergrond geplaatst, bij den meer oppervlakkigen beschouwer wordt voorbijgegaan; en toen zijn dood algemeen bekend wierd, leverden ons onderscheidene nieuwspapieren de bijzonderheden van het leven van zijnen broeder, dien zij als den eenigen BLANKEN aanzagen.

Slechts een enkel lid verloor de tweede Klasse, doch deze was RHYNVIS FEITH. Wie FEITH was, en welke zijne verdiensten voor de Nederlandische letterkunde en dichtroem, behoeve ik zeker geen uwer te zeggen; zijne werken zijn genoeg bekend. Hetzij hij in dichtmaat zijne gevoelige lier deed hooren, hetzij hij op het tooneel de groote bewegingen der menschelijke driften in werking voorstelde, hetzij hij in ongebonden stijl de zachtere hartstogten schilderde, hetzij hij wijsgeerig over de dichtkunde lesfen gaf, overal treffen wij den man van juist oordeel, van fijn gevoel, van keurigen smaak, van zuivere zedelijkheid en godsdienstigheid; jammer alleen, zoo het mij geoorloofd is bij den lof van hem, die zoo verre boven mijne beoordeeling verheven is, deze eenige aanmerking te voegen, dat hij door eene te groote zucht ter navolging van Duitschers en derzelve sentimenteele neiging, in zekere

op-

tuurkundig onderwijs, in zijne verschillende betrekkingen, eerst als Hoogleeraar aan de voormalige Hoogeschool te *Leuven*, en vervolgens, aan de Centrale School, het Lycaëum, het Athenaeum te *Maastricht*. Die zijne lesfen met vrucht hebben bijgewoond, getuigen niet alleen van zijnen ijver en den omvang zijner wetenfchap, maar ook van zijne duidelijke voordragt, en ongemeene vaardigheid in het verrigten van proefnemingen. Vele bekwame mannen, die de voetflappen van hunnen meester waardiglijk drukken, zijn uit zijne school te voorfchijn gekomen. Door zijne zorg prijkt Maastricht met een uitmuntend kabinet van Natuurkundige werktuigen, en eene wel ingerigte fcheikundige werkplaats. Tot den ouderdom van 68 jaren toe, bragt de onvermoeide grijsaard menigwerf geheele dagen in dit geliefd verblijf door. De geestdrift, die hem bezielde, ging over tot velen, die hem omringden, en zoo werd de lust tot Natuurkundige befpiegeling algemeen en heerfchende onder zijne fadgenooten.

Moge een van deze, een zijner leerlingen, ambtgenooten of vrienden zijn leven en bedrijf breeder ontwikkelen, en hij zoo in de Jaarboeken van Neêrlands Letterkundigen en wetenfchappelijken roem, in de juiste waardering der nakomelingschap, den rang deelachtig worden, die hem toekomt!

ARY BLANKEN JANSZON was een man, die zijn geheele leven doorbragt in bemoeijngen van de uiterfte aangelegenheid voor het geheele Vaderland.

Om zijn lof naar waarde te verkondigen, zoude men voornamelijk moeten aantoonen, hoe en in hoe verre hij deel had in de gewigtigfte werkzaamheden, federt zijne hulp bij den Waterftaat werd ingeroepen.

Bij het Bataafsch Genootfchap der proefondervindelijke wijsbegeerte werd zijn arbeid met goud bekroond, en, federt hij, eerst als korrespon-

ponent, daarna als Lid, aan deze Klasse werd toegevoegd, werkte hij onafgebroken, met rusteloozen ijver, uit eigen beweging genoopt, of door pligtbefef geroepen.

Gelijk het meermalen, ja gewoonlijk, gebeurt, dat, hoe groot de omvang van verkregen kennis en aangeboren fchrandereheid zijn moge, het vernuft en de wetenfchap zich, als bij voorkeur, hechten aan eenig geliefd onderwerp, zoo muntte BLANKEN bepaaldelijk uit in alles, wat de Watermolens betrof. Die in ftaat zijn hierover een grondig en regtvaardig oordeel te vellen, rangfchikken hem, in dit opzigt, onder de kundigften, op wie de Waterftaat in de laafte jaren mogt bogen.

Door zulke hoedanigheden verdiende hij de eer, die hem dadelijk werd toegekend, van geplaatst te worden in het voormalig Kommitte Centraal van den Waterftaat, en, na de ontbinding van dit ligchaam, op hoog gezag geraadpleegd te worden nopens de belangrijkste ontwerpen. Het was zijne rijpe ondervinding, waarop men zeer hoogen prijs ftede.

Billijke aanspraak heeft hij, dat zijn naam in de gefchiedenis van Nèerlands waterftaat met een luifterrijk merkteeken worde onderscheiden.

Reeds had de tijd den rouw over het even gedachte verlies geleigd, toen, in de maand Junij 11., een nieuwe en zware flag ons kwam te treffen, door het overlijden van JOANNES ALBERTUS UILKENS; een man van oorfpronkelijke denkwijze en karakter, door de natuur met buitengewone gaven toegerust.

Men zou een bevallig en belangrijk tafereel kunnen fchetfen, hoe hij, als Kerkleeraar te *Eenrum*, degenen, die aan zijne herderlijke leiding en godsdienfelig onderrigt waren toebetrouwd, tevens vervulde met eerbied voor de fchoonheden der natuur. Niet flechts in zijne flichtelijke vermaningen op den dag des Heeren, met kracht en vuur, zonder voorafgaande langdurige overpeinzing, het woord voerende; ook
in